



Pokrovitelj  
Grad Makarska



Organizator  
Gradska galerija Antun Gojak

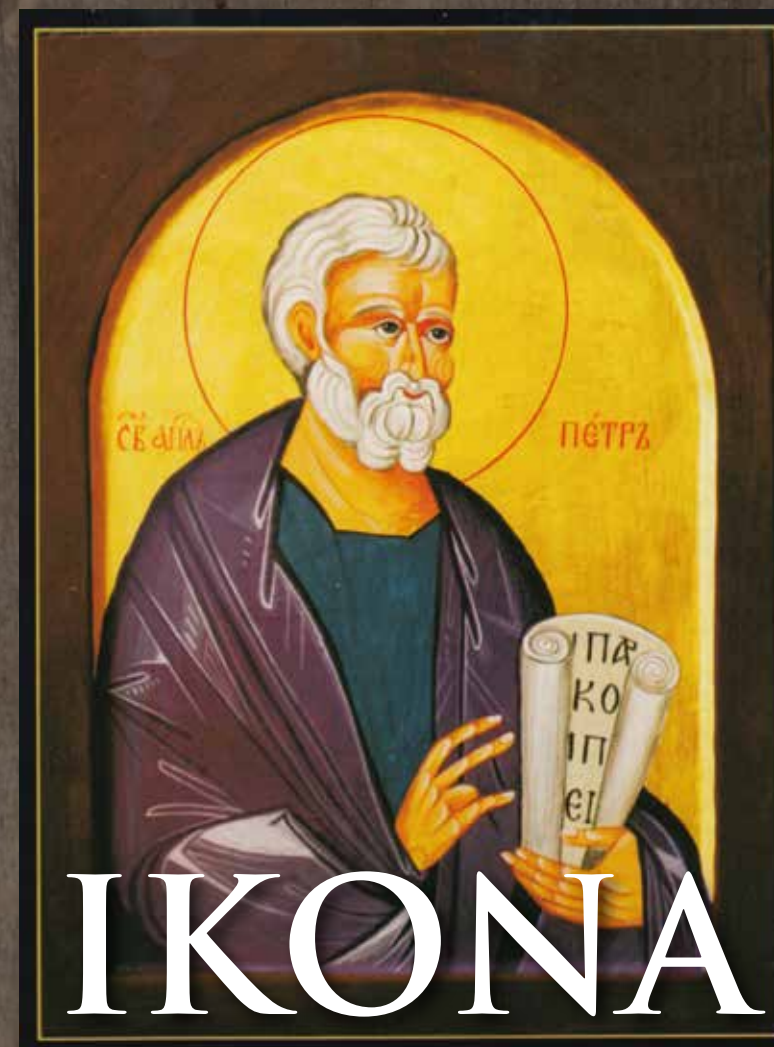
Izložba ikona **oca Mihajla J. Hardija**, ikonopisca  
**IKONA slikana molitva**

Postav izložbe: Josip Karamatić  
Trajanje izložbe: 12. - 27. ožujka 2014.  
Mjesto održavanja: Gradska galerija Antun Gojak

Izdavač kataloga: Gradska galerija Antun Gojak  
Broj kataloga: 82  
Urednik kataloga: Josip Karamatić  
Grafička priprema, oblikovanje i tisak: Studio Quadart, Makarska  
Naklada: 200 primjeraka

Gradska galerija Antun Gojak  
Don Mihovila Pavlinovića 1, HR-21300 Makarska  
e-mail: galerija.agojak@makarska.hr  
www.galerija-antun-gojak.hr

O. MIHAJLO J. HARDI  
IZLOŽBA IKONA



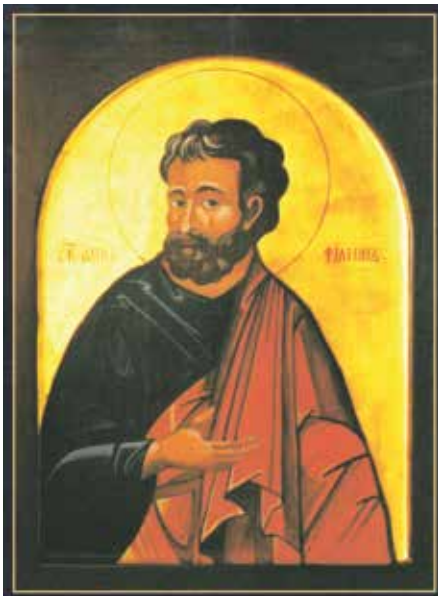
# IKONA

## SLIKANA MOLITVA

GRADSKA GALERIJA ANTUN GOJAK

MAKARSKA, 12. - 27. 03. 2014.

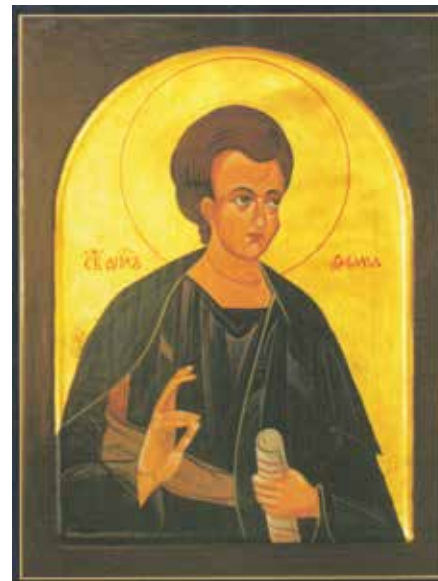
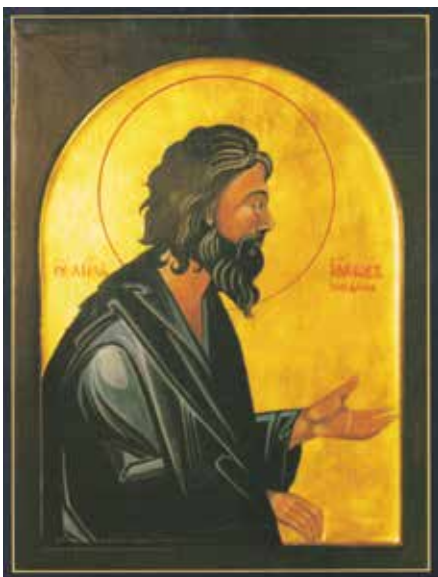




**Ikona** (grč. Eikon- slika) u kršćanskoj umjetnosti istoka obilježava portret Krista, Bogorodice, Svetaca i događanja iz Starog i Novog zavjeta, napravljenih na dasci u tehnici jajčane tempere. Koncil u Carigradu, održan 842. godine dopušta likovno prikazivanje svetaca i određuje, da se ikona mora poštovati, jer prema riječima sv. Bazilija Velikog – poštovanje koje se iskazuje slici prelazi na njen prototip. Na ovaj način utvrđena je svetost ikone i njeno neizostavno mjesto u vjerskom životu kršćana.

**Ikonomostas** (grč. Eikon-slika + stasis-stajanje, stajalište, "mjesto za ikone") pregrada u ranokršćanskim i pravoslavlim crkvama, koja dijeli oltarski prostor od ostalog dijela crkve namijenjenog vjernicima. Početni oblici su 1 do 1,5 metar visoke drvene, kamene ili željezne ograde. Od 14. stoljeća ikonomostas se diže više, da bi na kraju, kao bogato rezbarena i pozlaćena drvena pregrada zatvorila sav oltarski prostor, dosežući 6 do 7 redova. Dvoredni i troredni ikonomostas je nastao u Bizantu, od kuda se prenio u sve države istočno-pravoslavnog umjetničkog kruga.

**Ikonomografija** (grč. Eikon – slika + grafein – pisati ) u novije vrijeme se sve više naglašava, da se umjetnička djela u okviru ikonomografije trebaju ocjenjivati uvijek u vezi s formom i za takva ikonomografska ispitivanja ponekad se upotrebljava termin ikonologija. Umjetničko djelo postaje i dokument vremena u kojem je nastalo, kulture iz koje je izraslo, literarnih izvora koji su ga inspirirali, religioznih i estetskih koncepcija koje su ga oblikovale. Tradicionalnost ikonopisnih tema učvrstila se na Istoku kao posljedica ikonoklazma (ikonoborstva), koji je uništio sav ikonopisni dekor utemeljen na antičkoj tradiciji.



"Život donosi štošta tvrdog, teškog. Istina je, da si čovjek želi da bi njegov križ bio obasjan s Božijim sjajem. Bol Velikog petka mora se pretopiti u uskrsno jutro s porukom o Kristovom i našem uskrsnuću. - Zašto me tako jako privukao ikonopis? Jer se kod nastajanja svake ikone ponovi uskrsni događaj. Na tamne osnovne boje ikone, nanesu se boje svjetlosti, boje vječnosti. Kad gledaš ikonu, znaš da je Krist uskrsnuo, da živi, da nas prati i znaš da ćemo uskrsnuti i mi. U ikonama se zrcali uskrsni događaj. Krist je uskrsnuo, zaista je uskrsnuo i među nama je. Istočnjak sam, od malena okružen sa svetim likovima. Iz njih me tjera nešto, što nadilazi vrijeme i prostor. Osjećam da čovjek u toj svojoj zemaljskoj priči nije sam. Okružuje nas prisutnost Božjega. Liturgija, ikone - sve to budi čudesan osjećaj, što ga govor riječi ne može izraziti. Mogao bi reći, da me je to prožimanje od Boga , Bogorodice, od svetaca po ikonama nagovorilo i pozvalo, da sam stupio u svijet ikonopisa. Neki ne razumiju da prostor gdje nastaju ikone jednostavno ne mogu pokazivati znatiželji. Taj prostor se ne smije oskvrnuti. Tu se događaju najdublje stvari između mene i Boga. Božji dodir, koji preko poteza i boja bilježi sveti lik. Obilježila ju je Božja prisutnost i zato tu pristutnost i izasjava. Ikona je čudesna prisutnost duhovnog svijeta u kojoj je materijalno samo znak Božjega. Ikona omogućuje vezu između vidljivog i nevidljivog svijeta, između toga što se po vidljivom znaku prihvatiti naš razum, i duhovnim, što prepoznaje samo čisto srce. Ikona omogućuje susret Boga i čovjeka."

*Iz razgovora s ocem Mihajlom J.Hardijem  
(Objavljeno u slovenskom katoličkom glasilu Družina, 9.studenog 2008.)*



#### **O. Mihajlo Jozafat Hardi**

grkokatolički je svećenik Križevačke eparhije. Rodio se 24.11.1948. godine u Ruskom Krsturu u Vojvodini. Kao župnik je djelovao u Vukovaru, Bačincima kod Šida (Vojvodina), a danas djeluje u Metliki (Slovenija) kao duhovnik tamošnjih grkokatoličkih vjernika. Uz ikonopis, bavi se i pisanjem poezije. Dvadeset godina organizira i vodi škole ikonopisa u Sloveniji i Hrvatskoj. Izlagao je u Italiji, Sloveniji, Njemačkoj i Hrvatskoj.